

Allt kommer att bli bra

»Utifrån sin kristna tro yttrar sig om det som är fel i vårt samhälle.«

”Allt kommer att bli bra”. Så står det på det vägmärke som konstnären Mikael Richter låtit tillverka och som satts upp på olika ställen runt omkring i landet för människor att råka få syn på. På sociala medier dyker de upp mellan varven, antingen har någon själv hittat en skylt och vill dela upplevelsen, eller så delas någon annans bild. Resultatet är dock oftast detsamma: den lite absurda krocken mellan något vi känner igen som ett påbud från myndigheterna och ett hoppingivande budskap vi inte är vana vid att förknippa med vägmärkesgenren gör något med oss, precis som god konst är tänkt att fungera.

Men att skriva om detta i januari 2022, två år in en pandemi som förändrat vår värld och som långt ifrån är över, är det ens OK? Är det kanske rent av stötande, när miljontals människor dött och vi just nu egentligen inte alls vet hur det kommer att bli?

Kanske kan det uppfattas så, och då ber jag ödmjukt om ursäkt. Ändå vill jag tro på 2022. Och jag vill tro på Richters vägmärke, som myndigt berättar för oss om sakernas tillstånd. För nog sträcker sig orden bortom en klyschig positivt tänkande-trop på en affisch i en bostadsannons på Hemnet? Orden är inte uppfordrande och menar att det är du som ska ändra på dig, Orden konstaterar endast hur det kommer att bli.

För mig blir också orden ”allt kommer att bli bra” ett sorts koncentrat av det kristna budskapet. För nog handlar väl evangeliet om detta? Är det inte kyrkans yttersta ärende att säga just att ”allt kommer att bli bra”?

Konstnären har förmodligen inte själv tänkt i dessa banor, men det hindrar ju inte oss som läser skylten att tolka

det så. För kristendomen handlar om att även om allt inte är bra nu, så kommer allt att bli bra, inte sant? Och det är detta som är det viktiga, och som gör Richters ord större än han själva kanske tänkte, att det som skrivits fram är en eskatologi, en lära om den yttersta tiden.

Vad gäller 2022 så vet vi ingenting än. I skrivande stund ökar covidsmittan i rekordfart samtidigt som inte lika många blir allvarligt sjuka eller dör. Världshälsoorganisationen WHO har gått ut och sagt att om bara vaccinationsprogrammen får fortsätta i världens alla delar, så kanske pandemin kan klinga av redan detta år. Men sanningen är att vi ingenting vet. Vad vår kristna tro däremot lär oss är just att allting kommer att bli bra.

2022 är för Sveriges del också ett valår. Svenska kyrkans valår har vi redan klarat av under det gångna året, men nu är det allmänna val. Att vi står inför ett ödesår vad gäller riksdagens sammansättning framstår som givet, oavsett partisympatier. För Svenska kyrkans del gäller att navigera i detta landskap. Inte sällan beskylls vår kyrka för att vara ”politisk”, men vad innebär det egentligen? Enligt min erfarenhet betyder det i regel att någon som uppfattas företräda Svenska kyrkan yttrat sig i en fråga på ett sätt som den som anklagar oss inte håller med om.

Vi behöver också fråga oss varför det skulle vara besvärande för Svenska kyrkan att vara just ”politiskt”. Som jag ser det är det tvärtom oundvikligt att den som vill leva i Jesu efterföljd också är politisk, d.v.s. utifrån sin kristna tro yttrar sig om det som är fel i vårt samhälle. Så gjorde vår Frälsare själv och det finns ingen anledning att inte vi, hans lärjungar också gör det.

Och vad som än händer 2022, med pandemin, med valet i Sverige och med allt som sker i resten av världen, så kan vi i alla fall finns tröst och hopp i att ingenting skapat varar för evigt. I all sin enkelhet – och briljans – är det var Mikael Richters konstverk säger oss: ”Allt kommer att bli bra”. Om inte nu, så sen. Det är det löfte som Kristus givit oss, en gång för alla.

Gott nytt år!

PETER FORSBERG

Mikael Richter, multipel, akryl på aluminium. Foto: Peter Forsberg

Allt kommer
att bli bra